

CERKVENI GLASNIK

ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO

Izhaja zadnje soboto v mesecu. -- Posamezna številka stane s prilogo „Vera in Življenje“ 2.- Din

Misijonski teden.

se vrši v naši župniji tudi letos v tednu pred praznikom slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda, to je od 28. junija do 5. julija.

V teh dneh se spominjamo posebej v molitvah misijonov.

Dejansko ljubezen do misijonov pa pokažimo z malim darom, ki ga bomo izročili dekletom Marijine družbe, ki se v imenu Katoliške akcije oglasijo v naših domovih.

Nabiralke bodo imele s seboj tudi pole, kjer s svojim podpisom lahko prosimo našega prevzvišenega škofa, da ukrene vse potrebno za povišanje Barage svetnikom. Za to zadevo so izrekli že Slovenci v Ameriki svojo prošnjo in podkrepili jo bomo pač tudi mi z zaupanjem, da Bog svojega izvoljenca poveliča s čudeži in s častjo oltarja.

Sin našega rodu, indijanski škof, dobrotnik človeštva Friderik Baraga — slovenski svetnik.

Ko sem pred leti nastopil službo kaplana v staroslavni Metliki in sem prišel v stik z nekaterimi gospodi, ki so bili svoj čas na istem mestu, sem bil ponovno opozorjen, da stanujem v isti sobi kot nekdanj naš slavni misijonar Friderik Baraga. V metliški promišijski cerkvi sem večkrat s svetim spoštovanjem gledal lepi križev pot, ki ga je tej cerkvi oskrbel Baraga. Poslušal sem stare očance, ki so vedeli povedati iz Baragovega delovanja v Metliki še to in ono, kar so slišali od svojih starišev. Par stvari od teh privedovanj: Cela Belakrajina je romala tedaj v Metliko, da je poslušala gorečega pridigarja. Če je pridigoval Baraga popoldne, so bili mnogi presrečni, da so se lahko odtrgali od doma. In tudi popoldne je bila cerkev vedno nabito polna. — Njegova spovednica je bila naravnost oblegana. — Trpel je misijonar mnogo, ker janzenistovski duh tedanje dobe ni maral mnogo pobožnosti. — Revnim cerkvam, tedaj še bolj obširne metliške župnije, je oskrboval potrebno obleko, za pravila cerkev je skrbel in nabiral z vso vnemo. — Njegova beseda je tudi mnogo zalegla. V Metliki so v njegovi dobi pogajali nekoč čez mero pustno zabavo. V pepelnicnem jutru še ni utihnila godba in ples. Pa je šel goreči kaplan-misijonar med plesalce, dvignil je kvišku sveto razpelo in resnost pepelnicnega jutra je prevzela vse.

Letos praznujemo stoletnico, ko je Baraga, veliki sin slovenskega naroda in veren sin svete katoliške cerkve, odšel iz Metlike v Ameriko. Tu je postal pravi apostol in eden prvih pionirjev krščanske civilizacije med severoameriškimi Indijanci.

Rodil se je Friderik Baraga v Mali vasi pri Dobrniču na Dolenjskem leta 1797. Po srednješolskih študijah je študiral najprvo pravo na Dunaju, kjer se je seznanil tudi z znamenitim apostolom Dunaja sv. Klemenom Hofbauerjem. Odpovedal se je posvetnim vabam in leta 1823 je postal duhovnik. Bil je najprvo kaplan v Šmartnem pri Kranju in potem še v Metliki, kjer dozorel v misijonarja in je leta 1830 odšel v indijanske misijone v Ameriko.

Kot duhovnik je bil Baraga povsod tolažnik ponižanih in razžaljenih, pridigar tisočim, najbolj iskani spovednik, delavec za čast božjo in zveličanje neumrjočih duš. Pisal je molitvenike, z delom in besedo je pobijal zmote, bodril je ljudstva k zaupanju in v zbegana srca je vlival vsepovsod sveto radost nebeške tolažbe.

Med Indijanci je postal kmalu pravi apostol ljubezni in dela. Naučil se je njihovega jezika, da jih je mogel učiti božje ljubezni, pisal je knjige o njih in knjige zanje. Indijanci so bili zelo vdani pijači, pa je postal Baraga sam popolni abstinents, da

jih je z zgledom ogrel za treznost. Zelo so ga vzljubili, nazivali so ga očeta in v njem so gledali svetnika.

Tudi slovenskemu rodu je ostal Baraga vedno zvest. V Ameriki je pisal, kljub mnogemu delu, Slovincem lepe molitvenike.

Leta 1853 je postal Baraga škof. Kot škof je bil Indijancem le pastir dobre besede in ne oblastnik, bil je vsem svetovalec in odpuščevalec in nikdar strogi sodnik. Pri delu za vero se ni bal nobenih groženj svetne oblasti, ne naporov, ne zime, ne vročine.

Kjer je Baraga deloval, povsod je spreobračal duše k Bogu in pusta tla je spreminjal v cvetoče pokrajine in v lepa mesta z blagostanjem. To je zmogla samo prava krščanska ljubezen, ki je nesebična.

Delo misijonarja Barage ni pozabljeno. Velike so njegove zasluge za verski preporod Slovencev in tudi kulturni ameriški svet prizna Baragi neminljive zasluge pri civilizaciji severne Amerike. Lani so v Ameriki slovesno obhajali stoletnico prihoda Barage med Indijance. Vsa ameriška katoliška javnost se je našega slovenskega misijonarja spominjala. Vsa slavlja so pa izzvenela v vročo željo, naj postane Baraga slovenski, indijanski, ameriški svetnik. Posebno velika je bila slovesnost v Marquetteu, kjer je bil Baraga prvi škof. Škofu so številni zastopniki ameriškega ljudstva izročili spomenico, kjer prosijo, da se prične že akcija za beatifikacijo Barage. Škof dr. Nussbaum je odgovoril, da Baraga res po mnenju vseh zasluži čast oltarjev. Prositni pa moramo Boga, da nam s čudeži razodene svojo voljo. Škof je izjavil dobesedno: „Častite Barago in preizkusite moč njegove priprošnje pri Bogu. Sveta Cerkev bo po svojih predstavnikih spoznala prst božji“. Bilo je to prvič, da je odličen cerkveni predstavnik pozival vernike, naj se zatekajo v svojih stiskah in potrebah k Baragi.

V Ameriki so naši rojaki ustanovili posebno Baragovo zvezo, ki se je obrnila tudi na našega ljubljanskega gospoda knezoškofa s prošnjo, da bi slovesno sprejel spomenico ameriških Slovencev za Baragovo beatifikacijo. Akcijo, da Baraga postane svetnik, mora namreč započeti tudi škof Baragove domovine, v tem slučaju naš prevzvišeni knezoškof dr. Gregorij Rožman. Julija letošnjega leta bo s to posebno prošnjo sprejel naš nadpastir Amerikance v ljubljanski stolnici. Škof pa mora imeti oporo v volji in želji naroda in zato morajo verniki pošiljati na

škofa tozadevne prošnje in želje glede beatifikacije Barage. Ko bomo imeli pri nas v začetku julija teden misijonskih nabirk, bodo članice Marijine družbe imele pri nabiranju s seboj posebno poljo, kjer lahko vsak s svojim podpisom prosi, da dobimo Slovenci kmalu svojega svetnika.

Barago poznamo Slovenci vse premalu. Zato smo hvaležni lahko naši Mohorjevi družbi, da nam bo v jeseni poklonila življenjepis tega velikega sina našega rodu. Šli bomo pač tudi zadnjo nedeljo julija z veseljem na Brezje, kjer bomo skupno z ameriškimi Slovenci slišali besedo o Baragi in bomo Mater božjo prosili, da bo povzdignjen Slovenec na oltarje.

Vsak svetnik dá svoji dobi svežega verskega ognja. Baragov duh je že za življenja osvežil versko življenje tudi med Slovenci. Kot svetnik ga bo osvežil danes še bolj. In če velika kulturna Amerika prosi sveto stolico, naj pokrene beatifikacijski proces, pa bi se ne zdramili mi Slovenci, sinovi in hčere istega naroda, iz katerega je izšel Baraga!? Naj tudi s svojim svetnikom postanemo med svetom znani!!

Vidič Franc:

Tridesetletni jubilej.

Kakor je Tržičan rad vesel in dovtipen, tako mu je tudi pobožnost ljuba. Pravega Tržičana vsak čas in vse razveseljuje. Povsod najde pošteno zabavo. „Vse mu gre prov, Bog dej, da bi še enkrat srečno smrt prestov!“, tako pravi znana pesem o Tržičanu. Da bi srečno smrt dosegel, skrbi Tržičan seveda tudi za dušo. Posebno poletni čas vzame rad v roke popotno palico in pohiti na božjo pot. Tako božjo pot smo za Tržičane na novo ustanovili nekateri pred tridesetimi leti. V mislih imam božjo pot k sv. Valentinu na Ovsišah pri Podnartu, kamor hodi sedaj vsako leto tržiško delavstvo na nedeljo po sv. Petru in Pavlu. Potrebno se mi zdi, da za tridesetletnico po svoji moči vsaj nekoliko popišem in pojasnim početek in razvoj te božje poti. Vse v čast božjo in v spodbudo našim vrlim romarjem!

Stara božja pot k sv. Valentinu je bila za Tržičane v Glinjah na Koroškem. Državna meja nas v ta spomin ustavlja sedaj vsako leto na binkoštni pondeljek v cerkvi svete Ane pod Ljubeljem, kamor hodimo s procesijo. V Glinje smo hodili vsako leto v soboto zjutraj po prazniku Vnebohoda in smo

torej božji poti posvetili soboto in nedeljo. Mnogi podjetniki pa niso bili preveč zadovoljni, da so delavci na lep delavnik okoli hodili. Tudi za delavce to ni bilo preveč pripravno. Zato smo nekateri sklenili, da nadomestimo to božjo pot na ta način, da poromamo vsako leto na nedeljo po sv. Petru in Pavlu na Ovsiške k sv. Valentinu. Rekli smo, da pač na Ovsišah ravno tako lahko počastimo sv. Valentina, kakor v Glinjah. Imamo pa to božjo pot bližje doma in pri delu v tovarnah ni nobene zamude.

Le malo nas je bilo leta 1901, ko smo šli prvič na Ovsiške. A vsakemu je tako ugajalo, da je sklenil vsako leto hoditi. Vsako leto je bilo več udeležbe in kdor je enkrat bil, ni več tega romanja opustil. Saj je pa to romanje tudi krasen užitek, katerega vsak lahko na lahek način uživa.

Iz Tržiča gremo zjutraj okoli šeste ure. Gremo preko lepe Bistrice in kovorskega polja, dokler nas ne sprejme krasni podbreški gozd v svoj hladilni objem. Ptičji zbori nam prepevajo in nas razveseljujejo celo pot. Kmalu pridemo v Gobovce, kjer je bilo nekoč bivališče zloglasnega Dimeža in drugih roparjev, danes pa prepevajo tod pobožni romarji lepe Marijine pesmi. Naenkrat se svet odpre. Na desno pozdravlja mogočni Triglav in bistra Sava kliče s svojim šumom prijazne pozdrave. Kmalu smo v Podnartu, kjer najpotrebnejši dobijo že lahko tudi okrepčilo. Deset minut od Podnarta je zbirališče. Sem pride nasproti gospod župnik iz Ovsiš. Uredimo se v procesijo in litanije pevajoč pridemo kmalu do župne cerkve. V cerkvi je govor, darovanje za cerkev in sv. maša. Prav lepo vsak lahko počasti sv. Valentina.

Večkrat so se nam že na Ovsišah pridružili tudi delavci krščanskega mišljenja od drugod. Upoštevani smo bili zlasti Tržičani in vršili so se na Ovsišah že mnogi delavski tabori. S svojo besedo nas je na takem taboru ogreval pokojni Miha Moškerc in drugič naš znani prijatelj France Kremžar. Tudi letos bo 5. julija na Ovsišah tabor krščanskih delavcev iz Gorenjske. Nikomur pač ne bo žal, če pojde tja. Spored za letos bo sledeči: Pri znamenem mostu se zberejo udeleženci do en četrta čez devet. Potem se pričnejo pobožnosti s procesijo in končno bo tabor.

Dragi prijatelj, pojdi letos na Ovsiške in prepričaj se, da je tam lepo!

Širite „Cerkveni Glasnik“!

To in ono.

Zaprte duhovne vaje za dekleta se bodo vršile v Ljubljani v Lichtenthurnovem zavodu od petka 14. avgusta zvečer do torka 18. avgusta zjutraj. Pričele se bodo v petek zvečer ob šestih. Ta zavod vodijo usmiljene sestre sv. Vincencija Pavlanskega. Izbrani so zato ti dnevi, da se morejo delavska dekleta lažje odtrgati od svojega dela in tako morejo nemoteno posvetiti par dni miru in tihoji ter svoji duhovni prenovitvi in poglobitvi. Vsa oskrba, hrana in stanovanje bo v zavodu za nizko odškodnino 100 Din za vse dni. Izkretno so vabljeni vsa dekleta zlasti iz krajev izven Ljubljane. Porabite to priliko tudi tržiške faranke in prijavite svojo udeležbo po dopisnici vsaj do 15. julija na naslov: Vodstvo Lichtenthurnovega zavoda v Ljubljani, Ambrožev trg. Pripisite tudi svoj naslov. V zavodu dobite tudi vsa potrebna morebitna pojasnila. Duhovne vaje se bodo vršile samo za one udeležence, ki bodo v zavodu stanovale.

Na Kofcah bo blagoslovitev novega zvončka v nedeljo 28. junija pred sv. mašo, ki se prične ob desetih. Vljudno se naprošajo vsi turisti, da se z darom v puščo spominijo stroškov za zvonček in dolga, ki ga ima župna cerkev še na opremi kapele. Ker bo marsikdo gotovo ostal še naslednji dan na Kofcah, se vrši tudi na praznik sv. Petra in Pavla ob desetih v kapeli sv. maša. V juliju bo sv. maša poskrbljena iz Tržiča dne 5. in 19. julija, vedno ob desetih. Če bo še kdaj sv. maša in bo župni urad o tem obveščen, bo označeno v soboto na deski pri sv. Andreju.

Krasen velum za župno cerkev smo dobili v juniju. Naris so napravile po načrtih umetnika Vurnika č. šolske sestre v Mari boru, vse ročno delo je pa izvršila z veliko požrtvovalnostjo ga. Dobrin-Ruechova. Velum smo imeli prvič pri procesiji sv. Rešnjega Telesa in se blesti res v čast božjo in povišanje lepote službe božje. Ge. Dobrinovi, ki je našo cerkev že obogatila z mnogoterim svojim brezplačnim delom, naj plačuje evharistični Kralj!

Za bratovščino sv. Rešnjega Telesa naj zamudniki prinesejo letne prispevke še prve dni julija. Kot znano skrbi bratovščina tudi za obleko revnim cerkvam. Tudi naše cerkve so od bratovščine že marsikaj prejele in se moramo oddolžiti s svojimi prispevki.

Otroke pošiljajte v počitnicah na zrak in solnce. Tako svetujejo zdravniki.

Letošnje počitnice bo vsak dan ob lepem vremenu dopoldne in popoldne po par ur nadzorovala igre in veselje otrok na prostoru za Virjem Vincencijeva konferenca po čč. sestrah iz zavetišča. Stariši pripeljite in pošljite v to varno varstvo svoje otroke, da boste sami razbremenjeni in otroci odtrgani kvarnemu vplivu ceste.

Oznanila za julij.

1. Praznik presvete Krvi Gospodove.
2. Praznik obiskovanja device Marije.
3. Prvi petek v mesecu. Zjutraj ob 6. sv. maša pred Najsvetejšim. Na predvečer v župni cerkvi skupna molitev svete ure od osmih do devetih.

5. Šesta nedelja po Binkoštih, prva nedelja v mesecu in praznik slovanskih apostolov Sv. Cirila in Metoda. Pri šesti sv. maši je mesečno sv. obhajilo moških. Ob šestih je sv. maša z blagoslovom. Ta dan se posebej priporoča prejem sv. zakramentov za naše vzhodne brate. Popoldne molitvena ura in pete litanije Srca Jezusovega.

8. God sv. Elizabete.

12. God sv. Hermagore in Fortunata, patronov ljubljanske škofije.

Obenem sedma nedelja po binkoštih. Službe božje v navadnem redu.

14. Obletnica škofovske posvetitve prevz. g. knezoškofa Gregorija, vladike ljubljanske škofije. Visoki knez bodi v molitev priporočen.

16. Karmelska Mati božja. Ob šestih orglana sv. maša za žive ude škapulirske bratovščine. Ta dan morejo prejeti v naši cerkvi vsi verniki vselej popolne odpustke, kadar obiščejo župno cerkev in molijo v namen sv. Očeta. Ti popolni odpustki se morejo dobiti od 15. opoldne do 16. julija opolnoči. Seveda je potreben tudi prejem sv. zakramentov. Člani skapulirske bratovščine morejo prejeti še posebne odpustke danes ali na poljuben dan v osmini pod navadnimi pogoji.

17. Sv. Aleš. Ob 6. je orglana sv. maša za Dolince. Med sv. mašo je darovanje za Dolince.

19. Osmo nedelja po Binkoštih in god sv. Vincencija Pavelskega. Službe božje ob navadnem času. Ob osmih sv. maša za žive in mrtve člane in dobrotnike Vincencijeve konference. Popoldne bo govor za karmelsko bratovščino in litanije. Po litanijah je običajno darovanje za bilje karmelske bratovščine in opravilo, ki je naslednje jutro.

20. Ob pol šestih bilje in nato slovesna črna peta sv. maša z leviti za vse umrle člane karmelske bratovščine. Po sv. maši je libera pred kapelico na pokopališču in obhod po pokopališču.

22. God sv. Marije Magdalene.

25. Sv. Jakob. Ob šestih orglana farna sv. maša.

26. Deveta nedelja po Binkoštih in god sv. Ane. V župni cerkvi sv. maše ob običajnih urah. Pri šesti sv. maši je skupno sv. obhajilo za Marijino družbo žena. Ob desetih je sv. maša s pridigo in darovanjem za cerkev tudi pri sv. Ani pod Ljubeljem.

31. Sv. Ignacij.

Shodi cerkvenih organizacij:

III. red: shod 5., vesoljna odveza 2.

Dekliška Marijina družba: shod 19., zjutraj skupno sv. obhajilo in popoldne sprejem v družbo.

Marijina družba za žene: skupno sv. obhajilo in shod 26.

Fantovska Marijina družba in Marijina vrtca: shodi po oznanilu v cerkvi.

Mesečna šolska sv. spoved 18. popoldne ob treh in drugo jutro pri osmi sv. maši skupno sv. obhajilo.

Sv. maša na Kofcah: 5. in 19. vedno ob 10.

Župnijska kronika za maj 1931.

Maja v naši župniji rojenih: 6.

Maja v naši župniji poročeni:

1. Kepec Jakob, čevljar, Tržič št. 3 in Zupan Marija, delavka, Tržič 188, poročena 3. maja.
2. Fornazarič Leopold, zidar, Bistrica št. 11 in Remec Leopolda, zasebnica, Bistrica št. 11, poročena 3. maja.
3. Mladovan Anton, šofer, Bistrica št. 11 in Gruber Marija, zasebnica, Bistrica št. 11, poročena 3. maja.
4. Janc Franc, krojaški pomočnik, Tržič št. 92 in Mavc Ana, šivilja, Tržič 18, poročena 3. maja.
5. Nemanič Janez, gradbeni delovodja, sedaj v Zasiplu in Smit Marija, zasebnica, Bistrica št. 57, poročena 7. maja.
6. Markovič Anton, delavec, Tržič 186 in Ruparčič Pavla, delavka, Tržič 241, poročena 16. maja.
7. Kavar Karel, posestniški sin, Sveta Ana 40 in Polajnar Marija, posestnica, Dolina 47, poročena 18. maja.
8. Kopač Janez, čevljarski pomočnik, Tržič 222 in Župec Marija, prešivalka, Tržič 105, poročena 24. maja.
9. Chiodi Adolf, obratovodja, Gamelje nad Ljubljano 37 in Premrov Anica, uradnica, Zapuže pri St. Vidu nad Ljubljano, poročena 30. maja.
10. Mežik Janez, delavec, Tržič št. 7 in Knific Viktorija, delavka, Tržič 189, poročena 30. maja.

Maja v naši župniji umrli:

1. Rabič Florijan, tovarniški delavec, rojen 16. 4. 1881 v Tržiču, umrl v Tržiču št. 129, dne 14. maja.
2. Mežek Peter, sin delavca, rojen v Tržiču 29. 6. 1928, umrl v Tržiču 251, dne 29. maja.
3. Meglič Jera, bivša gospodinja - vdova, rojena v Dolini 9. 2. 1850, umrla v Dolini 46, dne 31. maja.

Majska poročila od drugod:

1. Vidmar Stanislava, hči rezbarja Stanka in Stefanije, se je rodila v ljubljanski bolnici 10. maja.
2. Verdír Anica, rojena v Tržiču 27. 2. 1900 se je poročila pri frančiškanih v Ljubljani s Cvetkom Radovan, dne 18. maja.
3. Štefe Marjana, žena voznika iz Tržiča 113, je umrla v ljubljanski bolnici 26. maja.

Za predstavnika in založnika: Anton Vovk, župnik v Tržiču. Za urednika v Ljubljani: Dr. P. Gvido Rant, O. F. M. Za Zadržno tiskarno v Ljubljani: Srečko Magolič.